

amnyh węcznych hētow; pschetoż tam pschi tebi je mēr; — pschi tebi je połoj; — pschi tebi je wježelosć a węczne žiwjenje. Duż pschińdż tola bórsh se ſwojim lubym ſudnym dnjom; njedaj twojim ſhwiatym a lubowanym tač jara dołho ſdychowacż po ſkónečnym, węcznym wumozjenju. Ty byž ždyn ſlubił: Da pschińdu bórsh! O duż cziń tač! My tebje ežakamъ ſe žedženjom a žadanjom. Haj, pschińdż, Knježe Jeſu! Hamjeń.

Tsecze wotdzelenje.

Modlitwy ſa Knijesowu zyrkej a woſebite naležnoſeże jejnych ſtawow.

Próſtwa wo ſdžerženje ſhwjateje zyrkwje.

O Wótcze wscheje ſmilnoſeże, kiž byž ſwoju lubu zyrkej na ſemi na prawym węcznym ſałozku a róžnym ſamjenju Chrystuſu Jeſuſu, twojim lubym Sſyńu, twjerdże ſałozil a ſebi ſhwjatu ſhromadźisnu psches twoje ſłowo a twojego ſhwjateho Ducha ſhromadžujesč a ſdžeržisč; tebje proſču, ty chzył ſwoje małe ſtadło, tu khudu ežrjódžicžku, kiž je twoje ſłowo psches twoju hnadu horje wſała, jo cžeſczi a bo jemu radžicž dawa, pschi prawej, poſnatej, cžiſtej a jenicžžy ſbóžnychcžinjazej wucžbje, tež pschi prawym wuziwanju wyšozym doſtojneju ſakramentow ſtajnje a twjerdże